

OROMOLU, MIHAIL

Magistrat

N. 16 febr. 1875, Râmnicu Vâlcea - m. 29 mart. 1945, București.

Studii la Liceul Sf. Sava și Universitatea din București. Licențiat în drept la Paris. A urmat cursuri de literatură și filosofie la Universitatea din München.

În 1900 intră în magistratură ca ajutor, supleant de judecător, la Pitești, Târgoviște, Buzău, Constanța, Brăila. A fost magistrat la Craiova (1903); avocat al statului (1904); prefect al județului Dolj (1912-1913).

Membru al Partidului Conservator, deputat și senator (1914-1938); membru al Partidului Conservator Democrat (1918); ministru al Industriei, în Guvernul Tache Ionescu (1921-1922); conducător al Organizației PNL Dolj în perioada interbelică.

S-a numărat printre sprijinitorii cei mai activi ai desăvârșirii unității noastre naționale, alături de N. Titulescu, Tache Ionescu, Octavian Goga ș.a.

Între 1922-1926 a fost guvernator al Băncii Naționale a României, apoi membru al Creditului Industrial, unde sprijină industria Olteniei, și membru în Consiliul Superior al Agriculturii (1937).

Semnează memoriul prezentat de N. Iorga președintelui Consiliului de Miniștri, în cadrul ședințelor reunite ale Camerei și Senatului prin care sprijină lupta pentru apărarea Basarabiei și Bucovinei de Nord în fața agresiunii sovietice (iunie 1940).

În anii celui de-al doilea război mondial a fost președinte al Asociației *Amicii Americii*, având un rol important în apărarea intereselor SUA.

A contribuit la înființarea, în 1922, a editurii *Scrisul Românesc*, din Craiova, finanțând publicarea mai multor romane. Fiind și un om de cultură, a fost un protector al artiștilor și scriitorilor români; a sponsorizat construirea Academiei Române.

A fost decorat cu *Legiunea de Onoare* în grad de comandor și Marea Cruce a ordinului *Coroana României*.

Opera: **Fundamentul moral al proprietății** (1899); **Problema monetară și stabilizarea** (1928).

